

Sygnatura akt III U 619/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 27 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

po rozpoznaniu w dniu 16.10.2014 r. w Koninie

sprawy **E. G., B. J., M. Ł.**

prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w K.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o podleganie ubezpieczeniom

na skutek odwołania **E. G., B. J.,**

M. Ł.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 29.04.2014 r. znak: (...) decyzja nr (...)

1. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż E. G. jako pracownik u płatnika składek B. J., M. Ł. Prowadzącego działalność gospodarczą (...) w K. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom : emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu w okresie od dnia 1.02.2013r. do dnia 30.09.2013r.
2. Zasądza od pozwanego na rzecz odwołującej E. G. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygnatura akt III U 619/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. Inspektorat w K. decyzją nr (...) - (...) z dnia 29.04.2014 r. stwierdził, że E. G. jako pracownik u płatnika składek (...) s.c. w K. nie podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom : emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu w okresie od 1.02.2013 r. do 30.09.2013 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że E. G. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych od dnia 1.02.2013 r. i w związku z tym, iż w krótkim okresie od zgłoszenia (3 miesiące) wystąpiono z roszczeniem o wypłatę zasiłku chorobowego zostało przeprowadzone postępowanie wyjaśniające. Organ rentowy wskazał, że w dniu 1.02.2013 r. została zawarta pomiędzy E. G.

a płatnikiem składek (...) s.c. umowa o pracę. Na jej podstawie E. G. została zatrudniona na stanowisku import-export manager, w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem miesięcznym wynoszącym 5.000 zł netto. Umowa została zawarta na czas określony od 1.02.2013 r. do 30.09.2013 r. Organ rentowy wskazał, że zgodnie z zakresem obowiązków do E. G. należało rozwijanie sprzedaży produktów z obecnej firmy w oparciu o pozyskane kontakty

oraz aktywne wdrażanie wszelkich nowych produktów do sprzedaży, wizyty handlowe u aktualnych i potencjalnych klientów, tworzenie ogólnej oferty sprzedażowej firmy w danym kraju, przygotowywanie prognoz sprzedaży w oparciu o zmieniającą się sytuację rynkową, współpraca z działem logistyki i produkcji, przygotowywanie dokumentów do księgowości, przygotowywanie i uczestniczenie w targach i wystawach międzynarodowych. Zaznaczono, że na pozorność zatrudnienia wskazuje to, iż E. G. nie podpisywała żadnych dokumentów potwierdzających fakt wykonywania pracy na umówionym stanowisku, nie została również udokumentowana jedyna podróż służbowa E. G., którą odbyła w ramach zajmowanego stanowiska managera ds. importu – eksportu. Wskazano również, że podczas zwolnienia lekarskiego E. G., pracodawca nie zatrudnił nowego pracownika, któremu powierzono czynności wykonywane przez nią, a z protokołu przesłuchania pracodawcy wynika, że obowiązki jej przejęli właściciele firmy. Zaznaczono również, że pomiędzy wynagrodzeniem E. G. a wynagrodzeniami przeważającej części pozostałych pracowników występują duże dysproporcje. Z uwagi na powyższe okoliczności organ rentowy uznał, że zawartą umowę o pracę z dnia 1.02.2013 r. należy uznać za pozorną.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyli ubezpieczona E. G., a także B. J. oraz M. Ł. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) s.c. w K.. Odwołanie B. J. oraz M. Ł. zostało zarejestrowane pod sygnaturą akt III U 620/14 tut. Sądu i zarządzeniem z dnia 8.07.2014 r. sprawa z ich odwołań została połączona do wspólnego rozpoznania ze sprawą z odwołania E. G. zarejestrowaną pod sygnaturą akt III U 619/14.

Odwołujący wnieśli o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i stwierdzenie, że E. G. od dnia 1.02.2013 r. do 30.09.2013 r. podlegała ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i chorobowemu jako pracownik (...) s.c. w K. oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołujących kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że zawarcie umowy o pracę w dniu 1.02.2013 r. poprzedzała umowa zlecenia zawarta pomiędzy odwołującymi obowiązująca od 5.11.2012 r. do 31.01.2013 r. i obowiązki wynikające z umowy o pracę były kontynuacją sporządzanych wcześniej zleceń tj. wykonanych przez E. G. baz danych potencjalnych klientów płatnika i nawiązaniem z nimi kontaktów. Wskazano, że przez okres świadczonej pracy tj. od 1.02.2013 r. do 31.04.2013 r. odwołująca pozyskała wielu klientów i doprowadziła do wielu transakcji, wykorzystując przy tym biegłą znajomość języka niemieckiego w mowie i piśmie oraz duże doświadczenie i znajomość rynku niemieckiego. Dodatkowo podano, że odwołująca prowadziła proces rekrutacyjny Ł. A. w związku z weryfikacją posiadanej przez niego znajomości języka niemieckiego. Zaznaczono również, że w kwietniu 2013 r. podjęła ona współpracę z firmą (...) w przedmiocie stworzenia strony internetowej dla firmy (...) s.c. oraz z (...) w przedmiocie przygotowania projektu i druku wizytówek. Wskazano również, że w związku z rosnącą ilością zleceń powstała konieczność zatrudnienia nowej osoby do pomocy przy czynnościach wcześniej wykonywanych przez odwołującą, przy czym nastąpiło to w październiku 2013 r. Podkreślono również, że odwołująca od 16.03.2012 r. prowadzi własną działalność gospodarczą i bezpodstawnym są twierdzenia, aby umowa o pracę została zawarta aby „wyświadczyć jej przysługę i włączyć w system ubezpieczeń społecznych” skoro już przed zawarciem umowy odwołująca opłacała składkę zdrowotną i społeczną. Odnosząc się do zarzutu wysokiego wynagrodzenia, wskazano, że odwołująca dysponuje dużym doświadczeniem z różnych branż i dziedzin, a kluczową rolę przy zatrudnieniu odgrywała znajomość rynku niemieckiego oraz biegła znajomość języka niemieckiego. W konsekwencji odwołujący wskazali, iż nie może być mowy o pozorności umowy, skoro odwołująca faktycznie świadczyła pracę.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie wniesionych odwołań oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa sądowego wg norm przepisanych, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, że w sprawie brak jest przesłanek na podstawie których można uznać, że między stronami doszło do nawiązania stosunku pracy na podstawie umowy o pracę. Wskazano, że zarówno przed zatrudnieniem odwołującej jak i po uzyskaniu przez nią świadczeń

z ubezpieczenia społecznego pracodawcy sami wykonywali obowiązki pracownicze odwołującej. Podkreślono, że wynagrodzenie odwołującej zostało ustalone na poziomie 7.000 zł brutto, podczas gdy wynagrodzenie innych pracowników było na poziomie wynagrodzenia minimalnego lub nieznacznie od niego wyższego. Ponadto wskazano, że przedłożone przez odwołującą dokumenty w postaci korespondencji elektronicznej mogły zostać wytworzone w

ramach świadczenia przez odwołującą usługi na rzecz (...) s.c. a nie w ramach stosunku pracy. Podkreślono również, że nie było przeszkód aby odwołująca nadal świadczyła usługi na rzecz (...) s.c. na dotychczasowych zasadach, a ewentualny zakres pracy powinien skutkować zmianą wynagrodzenia a nie zmianą formy zatrudnienia na umowę o pracę.

Organ rentowy ponownie podniósł, że celem zawartej umowy o pracę nie była wola rzeczywistego jej świadczenia, lecz wyłącznie uzyskanie uprawnień z ubezpieczenia społecznego.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

B. J. oraz M. Ł. prowadzą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej działając początkowo pod nazwą (...) s.c. w K.. Przedmiotem działalności jest obróbka drewna, produkcja palet drewnianych – transportowych oraz sprzedaż eksportowa. Głównymi odbiorcami produkowanych przez nich towarów są klienci z (...).

E. G. od dnia 16.03.2012 r. rozpoczęła prowadzenie własnej działalności gospodarczej pod firmą (...) i jej przedmiotem jest świadczenie usług telekomunikacyjnych, handel, dokonywanie tłumaczeń językowych.

W dniu 5.11.2012 r. została zawarta pomiędzy E. G. a (...) spółki (...) umowa zlecenia. W oparciu o zawartą umowę E. G. zajmowała się pozyskiwaniem i zawieraniem kontaktów z kontrahentami zagranicznymi za pośrednictwem internetowych baz danych.

(...) spółki (...) oraz E. G. nie są ze sobą spokrewnieni.

Rozwój prowadzonej działalności spowodował podwojenie dochodów spółki (...) i na początku 2013 r. (w okresie styczeń – czerwiec) spółka wykazywała w deklaracjach VAT obroty w wysokościach odpowiednio za każdy miesiąc : 229.275 zł, 259.322 zł, 319.615 zł, 354.540 zł, 279.303 zł, 403.241 zł. W tym okresie spółka zatrudniała czterech pracowników : jeden otrzymywał wynagrodzenie powyżej kwoty 2.000 zł brutto, dwóch pracowników było zatrudnionych na 1/2 etatu z wynagrodzeniem 800 zł brutto i jeden pracownik na umowę zlecenie z wynagrodzeniem 1.600 zł brutto.

W związku ze wzrostem zainteresowania produktami firmy ze strony klientów z Niemiec oraz zwiększonymi obowiązkami związanymi z zarządzaniem firmą, B. J. oraz M. Ł. zdecydowali o poszukiwaniu osoby, która zajmowałaby się sprzedażą oferowanych produktów tj. sporządzaniem ofert, cenników, negocjacji z klientami i obsługą korespondencji. Poprzez oferty zamieszczane na portalu internetowym poszukiwano pracownika – specjalisty ds. sprzedaży ze znajomością języka niemieckiego w mowie i piśmie. Trudności w jego znalezieniu, spowodowały, że wspólnicy zdecydowali się zatrudnić na to stanowisko E. G.. Za jej wyborem przemawiało posiadanie odpowiedniego doświadczenia, wcześniejsza współpraca z firmami niemieckimi, a także, co było istotne, biegła znajomością języka niemieckiego.

E. G. posiada doświadczenie zawodowe jako specjalista ds. handlowych (negocjacje handlowe, import, eksport, współpraca z kontrahentami niemieckimi, austriackimi, szwajcarskimi,). Wykonywała umowy zlecenia na rzecz firm z Niemiec, zajmowała się tłumaczeniem z języka niemieckiego tekstów m.in. ofert, zamówień, pism urzędowych. Wcześniej zajmowała stanowisko starszego specjalisty ds. rejestracji pojazdów w Starostwie Powiatowym w K.. Posiada ona wykształcenie wyższe. Ukończyła studia licencjackie na kierunku administracji w Wyższej Szkole (...) w P., następnie filologię germańską w Wyższej Szkole (...) w P. oraz uzyskała tytuł magistra po odbyciu studiów w Wyższej Szkole (...) w P. na kierunku finanse i rachunkowość o specjalności – finanse międzynarodowe.

W dniu 1.02.2013 r. doszło do zawarcia pomiędzy (...) s.c M. Ł., B. J. z E. G. umowy o pracę na czas określony tj. do dnia 30.09.2013 r. i zatrudnienie jej na stanowisku import-export manager w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem miesięcznym wynoszącym 5.000 zł netto. Podpisanie umowy miało miejsce w S. na ul. (...), gdzie E. G. miała wykonywać powierzone jej czynności. Do jej zakresu obowiązków należało : rozwijanie sprzedaży produktów z obecnej oferty firmy (opakowania drewniane) w oparciu o pozyskane kontakty oraz aktywne wdrażanie

wszelkich nowych produktów do sprzedaży, wizyty handlowe u aktualnych i potencjalnych klientów (Niemcy i inne rynki europejskie), utrzymywanie kontaktów handlowych z kluczowymi klientami eksportowymi, tworzenie ogólnej oferty sprzedażowej firmy w danym kraju (cenników, ofert, dokumentów), zapewnienie wsparcia dla uzyskania odpowiedniego poziomu sprzedaży i zyskowności, przygotowywanie prognoz sprzedaży w oparciu o zmieniającą się sytuację rynkową, monitorowanie stanu zadłużenia klienta, współpraca z działem Logistyki i Produkcji, promowanie marki własnej na rynku opakowań drewnianych, przygotowywanie dokumentów dla księgowości, przygotowywanie dokumentów niezbędnych w eksporcie i imporcie, czuwanie nad zgodnością otrzymywanych oraz wystawianych dokumentów z polskimi przepisami prawnymi i umowami międzynarodowymi, przygotowywanie i uczestniczenie w targach i wystawach międzynarodowych.

Zakres tych czynności różnił się od wcześniejszych prac wykonywanych na rzecz spółki przez E. G. na podstawie umowy zlecenia, bowiem wówczas zajmowała się jedynie przygotowywaniem i sporządzaniem bazy danych klientów. Sporządzony wykaz był natomiast wykorzystywany przy pracach jakie odwołująca wykonywała na podstawie umowy o pracę.

Przed przystąpieniem do pracy odwołująca została przeszkolona z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Praca była przez nią wykonywana od godziny 8.00 do 16.00, a obecność w pracy była potwierdzana przez nią podpisami na listach obecności. Bieżący nadzór nad pracą odwołującej oraz pozostałych pracowników sprawował B. J., gdyż M. Ł. okazjonalnie przyjeżdżał do S..

E. G. w okresie zatrudnienia składała oferty firmom niemieckim, pozyskiwała nowych klientów, przeprowadzała transakcje sprzedaży, potwierdzała dostawy, przekazywała faktury, wysłała upomnienia do zapłaty, współpracowała z instytucjami państwowymi w sprawach dotyczących wewnątrz wspólnotowych dostaw. Z uwagi na obowiązujący w Niemczech czas pracy pozostawała do telefonicznej dyspozycji pracodawcy również po godzinach pracy.

W trakcie zatrudnienia E. G. odbyła jedną podróż służbową na Targi Międzynarodowe w Niemczech. Odbyła ją własnym środkiem lokomocji bez wystawienia delegacji służbowej.

Ponadto w okresie zatrudnienia uczestniczyła w rekrutacji pracownika logistyka Ł. A.. W związku z tym, że od kandydata oczekiwano znajomości języka niemieckiego, odwołująca odbyła z nim rozmowę w tym języku, celem weryfikacji posiadanej wiedzy. Po jego zatrudnieniu w marcu 2013 r. Ł. A. spotykał się z odwołującą w miejscu pracy, otrzymywał od niej również konkretne informacje dotyczące zamówień.

E. G. nie podpisywała żadnej dokumentacji, gdyż tym zajmowali się wspólnicy spółki. Sporządzała ją i za pomocą poczty elektronicznej była wysyłana do klientów.

E. G. świadczyła pracę od 1.02.2013 r. do 30.04.2013 r. Od 2.05.2013 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim, a od 12.08.2013 r. na zasiłku macierzyńskim.

Po jej odejściu przez pewien czas, czynności jej powierzone wykonywali wspólnicy, jednakże z uwagi zwiększoną ilość spraw oraz słabą znajomość języka niemieckiego zdecydowano się zatrudnić na jej zastępstwo A. S., która zajmowała się współpracą z dawnymi klientami. Jednocześnie pracodawcy zapewniali E. G., że zostanie ona ponownie zatrudniona po powrocie z urlopu macierzyńskiego.

Stosunek pracy z E. G. ustał z chwilą nadejścia terminu na który została zawarta z nią umowa o pracę tj. w dniu 30.09.2013 r.

Spółka (...) zmieniła nazwę na (...) s.c i aktualnie zatrudnia około 20 osób. Od 2-3 miesięcy nie współpracuje już ze spółką (...), a od 11.08.2014 r. E. G. została w niej ponownie zatrudniona na 1/2 etatu z wynagrodzeniem wynoszącym 2.500 zł netto i pracuje przez 4 godziny dziennie. Z uwagi na wzrost ceny surowca, zmniejszyło się zapotrzebowanie na drewno przez co spółka dokonała weryfikacji odbiorców. Skupiła się na klientach najbardziej rentownych, stąd też nie

było potrzeby, aby odwołująca była zatrudniona na pełen etat. Odwołująca w dalszym ciągu zajmuje się czynnościami kompleksowej obsługi klienta, informuje o terminach dostaw, a logistyką zajmuje się w dalszym ciągu Ł. A..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, a ponadto w oparciu o zeznania odwołujących oraz świadka Ł. A..

Zarówno zeznania odwołujących oraz świadka Sąd uznał za wiarygodne, albowiem są one logiczne, rzeczowe, a nadto wzajemnie się uzupełniają. B. J., M. Ł. i świadek Ł. A. potwierdzili fakt wykonywania przez E. G. obowiązków pracowniczych. E. G. podawała, że pracodawcy wiedzieli w chwili zawierania umowy, że jest ona w ciąży, czemu zaprzeczył w swoich zeznaniach M. Ł. jednakże brak zgodności zeznań co do tej okoliczności nie miał wpływu na ocenę zasadności odwołań.

Rzeczowy materiał dowodowy nie budził wątpliwości Sądu, nadto nie był kwestionowany przez strony.

Istotą sporu w przedmiotowym postępowaniu było rozważanie, czy odwołująca E. G. posiadała tytuł prawny do objęcia jej ubezpieczeniami społecznymi jako pracownik (...) s.c, a następnie (...) s.c. w K..

Zgodnie z treścią przepisów art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. Nr 1442 j.t.) pracownik objęty jest obowiązkowymi ubezpieczeniami: emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym.

Zgodnie z art. 13 pkt 1 powołanej ustawy obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym powstaje od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych spoczywa na płatniku składek (art. 36 ust. 2 ustawy), którym jest pracodawca (art. 4 pkt 2 lit. a ustawy).

Na podstawie art. 86 ust. 2 ustawy systemowej Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ramach przeprowadzanych kontroli może między innymi ustalać zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego oraz prawidłowość i rzetelność obliczania, potrącania i opłacania składek oraz innych składek i wpłat, do których pobierania obowiązany jest Zakład. Może więc badać fakt zawarcia umowy o pracę oraz jej ważność, celem stwierdzenia objęcia pracownika ubezpieczeniami społecznymi (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2005 r. sygn. akt III UK 200/04, publ. LEX nr 155677).

Natomiast na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących zgłaszania do ubezpieczeń społecznych.

Osoba kwestionująca stanowisko organu rentowego zawarte w wydanej po przeprowadzeniu postępowania kontrolnego decyzji zobowiązana jest nie tylko do podważania trafności poczynionych przez organ rentowy ustaleń, ale również – nie ograniczając się wyłącznie do polemiki z tymi ustaleniami – winna, zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c., wskazać na okoliczności i fakty znajdujące oparcie w materiale dowodowym, z których możliwym byłoby wyprowadzenie wniosków i twierdzeń zgodnych ze stanowiskiem zaprezentowanym w odwołaniu.

Analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego i to zarówno osobowego, jak i rzeczowego prowadzi do wniosku, że odwołujący zadaniu temu sprościli.

Z akt sprawy wynika bowiem niezbicie, że odwołująca E. G. od dnia 1.02.2013 r, tj. od dnia nawiązania stosunku pracy, do dnia 2.05.2013 r., tj. od kiedy rozpoczęła zwolnienie lekarskie związku z ciążą, wykonywała obowiązki pracownicze.

Za nieuzasadnione zatem uznać trzeba wszelkie twierdzenia pozwanego organu rentowego, że umowa o pracę zawarta z odwołującą została dla pozorów, to jest wyłącznie w celu objęcia E. G. obowiązkiem ubezpieczenia społecznego.

W tym miejscu podkreślić należy, że zgodnie z przyjętym w judykaturze stanowiskiem sam fakt, że zawierające umowę o pracę strony kierują się wyłącznie objęciem pracownika ubezpieczeniem społecznym nie może skutkować nieważnością takiej umowy. Także dążenie przez kobietę w ciąży do podlegania pracowniczemu ubezpieczeniu

społecznemu nie może być uznane za sprzeczne z prawem, skorzystanie bowiem z ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym jest legalnym celem zawierania umów o pracę, niemniej niezbędne jest wykazanie realizowania postanowień umowy, co w przedmiotowej sprawie – jak już wskazano – nastąpiło.

Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 83 § 1 k.c. zdanie pierwsze oświadczenie woli złożone jest dla pozorów wtedy, gdy z góry powziętym zamiarem stron jest brak woli wywołania skutków prawnych, przy jednoczesnej chęci wprowadzenia innych w błąd co do rzekomego dokonania określonej czynności prawnej. Gdy pod pozorowaną czynnością prawną nie kryje się inna czynność prawna, mamy do czynienia z tzw. pozornością zwykłą.

W judykaturze przyjmuje się przy tym, że nie jest istotne, czy strony zawierające umowę o pracę miały realny zamiar wzajemnego zobowiązania

się pracownika do świadczenia pracy, a przez pracodawcę do zapewnienia pracy i wynagrodzenia za nią – lecz, to, czy zamiar stron został w rzeczywistości zrealizowany (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2006 roku, II UK 202/05, publ. LEX nr 1001204; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2001 roku, II UKN 244/00, publ. LEX nr 55418; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2006 roku, II UK 164/05, publ. LEX nr 192461).

W tym miejscu wskazać jednocześnie należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 22 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, w miejscu i czasie przez pracodawcę wyznaczonym, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Celem zatem i zamiarem stron umowy o pracę winna być faktyczna realizacja treści stosunku pracy w granicach zakreślonych umową, przy czym oba te elementy wyznaczają: ze strony pracodawcy – realna potrzeba ekonomiczna i umiejętności pracownika, zaś ze strony pracownika – ekwiwalentność wynagrodzenia uzyskanego ze świadczenia pracy.

Według zaś art. 8 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, czyli zatrudnioną przez pracodawcę. Przyjęcie, że dochodzi do powstania stosunku pracy, niezależnie od tego, czy pracownik do pracy przystąpi, obalone jest ustalenie, że pomimo zawarcia umowy nie nastąpiło zatrudnienie pracownika. Dlatego w sytuacji, gdy po zawarciu umowy o pracę pracownik podejmie pracę i ją wykonuje, a pracodawca godzi się na to, nie można mówić o pozorności i przeciwnie – pozorność występuje w przypadku nie realizowania przez pracownika czynności pracowniczych.

Transponując powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy stwierdzić trzeba – jak wskazano na wstępie – że twierdzenia pozwanego organu rentowego kwestionujące ważność umowy o pracę z dnia 1.02.2013 roku, jaką zawarła E. G. ze spółką (...) są pozbawione podstaw.

Z osobowego materiału dowodowego wynika bowiem niezbicie, że zatrudniona E. G. wykonywała prace, które w szerokim zakresie odnosiły się do współpracy z kontrahentami spółki, przede wszystkim z odbiorcami z Niemiec. Z materiału dowodowego wynika przy tym, że odwołująca przychodziła do pracy codziennie i pozostawała pod bezpośrednim nadzorem jednego ze wspólników B. J..

Jednocześnie materiał dowodowy wskazuje, że jeszcze przed zatrudnieniem, E. G. podjęła współpracę ze spółką wykonując na jej rzecz umowy zlecenia, przy czym wówczas jej zakres prac był znacznie węższy, ograniczony do sporządzania bazy firmy klientów. Jak wynika z zeznań odwołujących rozwój firmy, konieczność zatrudnienia dodatkowej osoby z doświadczeniem w kontaktach z firmami z Niemiec, zdecydowało o zatrudnieniu odwołującej na podstawie umowy o pracę. Okoliczność, iż odwołującej zaproponowano dość wysokie, w porównaniu do pozostałych pracowników wynagrodzenie, było całkowicie uzasadnione, gdy uwzględni się szeroki zakres obowiązków odwołującej oraz posiadanie przez nią wymaganej przez pracodawców biegłej znajomości języka niemieckiego. Ponadto w tym okresie spółka znajdowała się w okresie dynamicznego rozwoju, nastąpił wzrost dochodów co dawało możliwość zaoferowania wyższego wynagrodzenia.

Należy również zauważyć, iż wprawdzie po przejściu na zwolnienie lekarskie odwołującej wspólnicy spółki przejęli dotychczasowe obowiązki, jednakże miało

to miejsce jedynie na przestrzeni kilku miesięcy, a następnie na jej miejsce została zatrudniona inna osoba. Istotnym argumentem przeciwko twierdzeniom organu rentowego, że odwołująca została zatrudniona jedynie dla celów objęcia jej ubezpieczeniem społecznym jest okoliczność, że odwołująca podjęła ponownie zatrudnienie ze spółką (...), a fakt, iż wykonuje pracę w wymiarze 1/2 etatu z połową przysługującego jej wcześniej wynagrodzenia, wynika z aktualnych potrzeb pracodawcy, spowodowanych zmianą rynkowej ceny drewna, co wpłynęło na dostępność tego surowca i rodziło konieczność ograniczenia współpracy z klientami.

Konkludując stwierdzić trzeba, że odwołania E. G., (...) s.c. B. J. oraz M. Ł. są uzasadnione, albowiem postępowanie dowodowe wykazało, że po nawiązaniu stosunku pracy E. G. wykonywała obowiązki pracownicze.

W związku z powyższym Sąd w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż E. G. jako pracownik u płatnika składek (...) s.c. w K. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu wypadkowemu w okresie od 1.02.2013 r. do 30.09.2013 r.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U.2013.490).